

РЕШЕНИЕ

№ 737

гр. София, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Даниела Дончева Въззивно търговско дело № 20211001000774 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от „Вентчър Екуити България“ ЕАД срещу решение № 260670 от дата 23.04.2021 г. по т.д. № 2480/2019 г. по описа на Софийски градски съд, с което е осъдено да заплати на „Ксара Трейдинг“ ЕООД по иск с правно основание чл. 55, ал.1, предл. 2-ро от ЗЗД сумата от 123 359,16 лева - дадена на неосъществено основание във връзка с неключен договор между страните, заедно със законната лихва от 31.07.2019 г. до окончателното заплащане на сумата и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК сумата от 9 734,37 лева – разноси по делото.

За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е приел, че ищецът е легитимиран да предяви иска. Въз основа на въведените с исковата молба факти е приел, че правната квалификация на предявения иск е по чл. 55, ал. 1, предложение 2-ро от ЗЗД, като е възложил в тежест на ответника доказването за наличие на основание да задържи платената по негова сметка сума от ищеца. Съдът е приел, че ответното дружество не е доказало възражението си за сключен договор за покупко-продажба на акции между страните по делото, като представените писмени доказателства не установявали наличието на облигационни отношения между същите, а такива между ответника и трета за спора страна. Първостепенният съд е счел за неоснователно твърдението на ответника за признание от страна на ищцовото дружество, че е сключен договор за продажба на акции чрез вписване в

кредитното нареждане от 30.07.2014 г., че исковата сума се превежда на основание „задатък за покупка на акции“, т.к. само по себе си вписването на основание не можело да докаже наличие на правоотношение между страните по делото. Без уважение е оставено и евентуалното възражение на ответника за прихващане на исковата сума с обезщетение за претърпени от него вреди на основание чл. 12 от ЗЗД вследствие недобросъвестното поведение на ищеца при воденето на преговори.

Във въззивната жалба са инвокирани оплаквания за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалноправни и на процесуалноправни норми. Твърди се, че първоинстанционният съд неправилно и в нарушение на постановките за неоснователното обогатяване, развити в ППВС № 1/1979 г., е уважил иска с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 2-ро от ЗЗД. Жалбоподателят счита, че неправилно му е била възложена доказателствената тежест относно факта на сключване на договор за покупка на акции и неговите параметри, т.к. ищецът е отправил изявление за сключване на договора, вписвайки в платежното нареждане на исковата сума основание „задатък за покупка на акции“, а със заверяване сметката на ответника със сумата и липсата на „отхвърляне“ от негова страна, договорът се считал за сключен на основание чл. 292, ал. 1 от Търговския закон. Излага, че съгласно чл. 93, ал. 1 от ЗЗД задатъкът има потвърдителна и обезпечителна функция, като плащането му служи за доказателство за сключването на договора, откъдето следвало и че ответникът не трябва да доказва факти, за които има законоустановена презумпция. Твърди, че ищцовото дружество не е изпълнило задължението си по сключения договор да заплати в уговорения срок цялата сума по сделката, поради което ответникът като изправна страна има право да задържи платения задатък. Въззивникът излага, че по делото са приети писмени доказателства – електронна кореспонденция, от която може да се заключи, че е постигнато съгласие за параметрите на договора за покупко-продажба на акциите на ответника от капитала на „Агро дийлинг“ ЕАД. Във въззивната жалба се поддържа, че неправилно съдът е отхвърлил евентуално заявеното възражение, че процесната сума има характер на договорена между страните по делото отметнина. Моли се въззивната инстанция да отмени решението в обжалваната му част и отхвърли иска изцяло като неоснователен. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Въззиваемата страна „Ксара Трейдинг“ ЕООД в депозирания в срока по

чл. 259 от ГПК писмен отговор излага подробни съображения за неоснователност на жалбата с молба за потвърждаване на решението като правилно. Поддържа, че дадената от първоинстанционния съд правна квалификация по чл. 55, ал. 1, предл. 2-ро от ЗЗД на така предявения иск е правилна, т.к. между страните по делото няма спор относно обстоятелството, че същите са водили преговори за сключване на бъдещ договор за покупко-продажба на акции, а спорът се разпростира върху това дали е сключен договор, респективно дали съществува основание за задържане на процесната сума от страна на ответника. Твърди, че цитираната в жалбата електронна кореспонденция не е водена между представител на ищеца от една страна и ответника, поради което и не може да обвърже ищцовото дружество. Освен това, от приетите като доказателство електронни писма, не може да се направи извод за това кой е купувачът по обсъждания предварителен договор за покупко-продажба на акциите от капитала на „Агро дийлинг“ ЕАД. Моли въззивната инстанция да потвърди решението в обжалваната му част като правилно, като остави без уважение въззивната жалба. Претендира присъждане на сторените пред въззивната инстанция разноски.

Апелативен съд – София, упражнявайки правомощията си съобразно чл. 269 от ГПК, като провери обжалвания съдебен акт във връзка с оплакванията в жалбата и събраните доказателства, приема следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в законния срок. Разгледана по същество е неоснователна.

Съобразно **т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г., ОСГТК на ВКС** при проверка на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд може да приложи императивна материалноправна норма, дори ако нейното нарушение не е въведено като основание за обжалване. **Ограниченията в обсега на въззивната дейност се отнасят само до установяване на фактическата страна на спора**, но не намират приложение при субсумиране на установените факти под приложимата материалноправна норма. **С оглед на което, въззивният съд не следва да установява повторно фактическата страна на спора, извън въведените в жалбата оплаквания.**

Настоящият въззивен състав, след като обсъди доводите на страните и направи съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни

доказателства, намери за установено от **фактическа** и **правна** страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предложение 2-ро от ЗЗД от „Ксара Трейдинг“ ЕООД срещу „Вентчър Екуити България“ ЕАД за заплащане на сумата от 123 359,16 лева, както и законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, заплатена по сметка на „Вентчър Екуити България“ ЕАД с банков превод от 30.07.2014 г. с вписано основание в платежния документ „задатък за покупка на акции/земеделски земи от Агро дийлинг ЕАД“ и подлежаща на връщане, като получена с оглед на неосъществило се основание, поради несклучването на договор между страните по делото.

По делото е отделено като безспорно обстоятелството, че на 30.07.2014 г. ищецът „Ксара Трейдинг“ ЕООД е превело по сметката на ответника „Вентчър Екуити България“ ЕАД процесната сума в размер на 123 359,16 лева, като видно от платежното нареждане като основание на превода е посочено „задатък за покупка на акции/земеделска земя от Агро дийлинг ЕАД“. От разменената между страните по делото кореспонденция се установява, че същите са били в отношения на преговори касателно закупуване от страна на ищеца на акции, притежавани от ответника, от капитала на трета за процеса страна. На 19.06.2019 г. ищецът „Ксара Трейдинг“ ЕООД е връчил на ответника „Вентчър Екуити България“ ЕАД нотариална покана рег. № 4083, том 1, акт 177 по описа на нотариус М. Т., рег. № *** на НК, с район на действие РС София за връщане на платената на 30.07.2014 г. сума в размер на 123 359,16 лева. Видно от съдържанието на нотариалната покана, ищецът е претендирал сумата като платена без основание или на неосъществено основание, с оглед прекратяване на преговорите за сключване на договор за покупко-продажба на акциите на „Агро дийлинг“ ЕАД, без в действителност да е сключен договор между страните. Предоставил е тридневен срок на ответника, считано от получаване на поканата, за връщане на сумата. Видно от приложената към нотариалната покана разписка, поканата е получена на 19.06.2019 г. от Г. М., на длъжност юрисконсулт, със задължение да бъде предадена на изпълнителните директори. В отговор на връчената нотариална покана, ответникът е изпратил писмо от 03.07.2019 г. до ищеца, в което сочи, че претендираната за връщане

сума е част от договорена продажна цена за покупка на всички акции от капитала на „Агро дийлинг“ ЕАД, в общ размер на 3 250 000 лева. Наред с това е посочил, че ищецът „Ксара Трейдинг“ ЕООД е в неизпълнение на задължението си да изплати остатъка от продажната цена в договорения между страните срок, а от изявлението в нотариалната покана ставало ясно, че не възнамерява да го изпълни изобщо, поради което с писмото „Вентчър Екуити България“ ЕАД упражнява своето право, на основание чл. 93, ал. 2, предл. 1 ЗЗД да задържи получения задатък в размер на 123 359,16 лева.

За яснота следва да се посочи, че при извършената служебна проверка в Търговския регистър по партидата на „Агро дийлинг“ ЕАД се установи, че на 28.05.2014 г. е променена правноорганизационната форма на дружеството и е вписана промяната, като за едноличен собственик на капитала, чийто размер тогава е бил 1 000 000 лева, разделен на 1 000 броя акции, е вписан ответникът „Вентчър Екуити България“ ЕАД. От извадка от книгата на акционерите на „Агро дийлинг“ ЕАД се установява, че към 10.12.2013 г. акционери са били „Вентчър Екуити България“ ЕАД с 800 акции и А. Р. с 200 акции. От изложеното следва да се обобщи, че съобразно въведените в исковата молба твърдения и приетите писмени доказателства в тяхна подкрепа отношенията на страните по делото са породени от намерение на ищеца да закупи акции от капитала на това трето за спора дружество – „Агро дийлинг“ ЕАД, притежавани от ответника към 30.07.2014 г.

Настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционният съд правилно е квалифицирал предявения иск като такъв по чл. 55, ал. 1, предл. 2-ро от ЗЗД, съобразявайки се с установената съдебна практика на ВКС в сходни хипотези като процесната, например – **решение № 150 от 01.12.2015 г. по т.д. № 2302/2014 г., II ТО, ТК на ВКС**. Както в исковата молба, така и в допълнителната искова молба, ищцовото дружество е поддържало, че сумата от 123 359,16 лева е платена от него по повод водените с ответника преговори във връзка със сключването на договор за покупко-продажба на акции или на земеделски земи от „Агро дийлинг“ ЕАД, до сключването на какъвто обаче не се е стигнало. При иск за неоснователно обогатяване в хипотезата на чл. 55, ал. 1, предложение 2-ро от ЗЗД в тежест на ответника е да проведе пълно и главно доказване относно основанието и неговото осъществяване, а ищецът по такъв иск доказва само настъпването на положителния факт на плащането. В този смисъл е практиката на ВКС, изразена в редица решения, като

например – решение № 211/26.11.2013 г. по т.д. № 1082/2012 г., Т.К, II ТО, ВКС; решение № 138/07.10.2009 г. по т.д. № 375/2009 г. на ВКС, ТК, второ т.о. и решение № 556/13.07.2010 г. по гр.д. № 46/2009 г. на ВКС, четвърто г.о. на ГК, същото е в унисон с общата процесуалноправна разпоредба за разпределение на доказателствената тежест в гражданския процес – чл. 154, ал. 1 от ГПК, която постановява, че всяка страна доказва фактите, на които основава своите искания и възражения и принципа, че не се доказват отрицателни факти - в случая липсата на основание. В настоящия процес получаването на исковата сума е доказано и не се оспорва, с което ищецът е изпълнил доказателствената си тежест за установяване на правопораждащия факт – плащането на исковата сума. Съобразно възраженията на ответника за наличие на сключен договор между страните за покупко-продажба на акции от капитала на „Агро дийлинг“ ЕАД, следва, че в тежест на ответника остава да докаже основанието и неговото осъществяване, а именно - сключването на този договор и основанието му да задържи исковата сума. С оглед изложеното, неоснователни се явяват оплакванията във въззивната жалба, че първоинстанционния съд неправилно е поставил в тежест на ответника доказването относно спорния предмет, а именно – наличието на облигационна връзка между страните по делото и основанието за задържане на платената сума от ответника.

По делото е приложена електронна кореспонденция, която е водена в периода 20.08.2013 г. – 20.09.2013 г. между съдружниците на „Агро дийлинг“ ЕАД. Видно от електронната кореспонденция, предмет на същата е сключването на бъдеща сделка за закупуване на 90 % от акциите от капитала на дружеството. От разменените електронни писма се установява какви ще са параметрите на бъдещата сделка – продажна цена (3 250 000 лева), график за разсрочено плащане на цената и сума, която да послужи за гаранция (400 000 лева) и краен срок за изпълнение на задълженията (месец октомври 2016 г.). Представен е и проект за „предварителен договор за прехвърляне на акции и вземания“ с посочени месец и година – м.10.2013 г. за сключване, между три страни - „Вентчър Екуити България“ ЕАД, А. В. Р. и Л. К. Л.. Предмет на приетия като писмено доказателство проект за предварителен договор е прехвърлянето на дяловото участие на двама от акционерите („Вентчър Екуити България“ ЕАД и А. Р.) в „Агро дийлинг“ ЕАД на третия акционер (Л. Л.) от тях, като целта е последният да придобие собственост върху всички

акции на дружеството. Съгласно параграф 1, ал. 1 от ДР на проекта предварителния договор Л. Л. си запазва правото посочено от него трето лице, при писмено съгласие на другите двама акционери, да придобие акциите и вземанията, предмет на предварителния договор. Настоящият въззивен състав счита, че не се установява наличие на облигационна връзка между страните по делото, вземайки предвид представените писмени доказателства, тъй като електронната кореспонденция не е водена между представители на „Ксара Трейдинг“ ЕООД и „Вентчър Екуити България“ ЕАД, а единствено между такива на трето за спора лице - „Агро дийлинг“ ЕАД. Действително ищецът твърди, че с ответника са водили преговори в периода м.08.2013 г. – м.09.2013 г за закупуване на акции от капитала именно на това трето дружество, но от така представените доказателства не може да се направи извод, че ищецът е обсъждания бъдещ купувач. Освен това, уговорените параметри в електронните писма за бъдещата сделка не отговарят на установените факти по делото, т.к. за гаранция на сделката е предвидена сумата в размер на 400 000 лева, разделена на три вноски съобразно обсъждания погасителен план, а видно от платежното нареждане от 30.07.2014 г. ищецът е превел сума в размер на 123 359,16 лева. Не може да се направи извод, че съгласно пар. 1, ал. 1 от проекта за предварителен договор, ищецът е третото лице, което ще придобие акциите и вземанията на „Агро дийлинг“ ЕАД, т.к. липсва представено писмено съгласие от другите двама акционери на дружеството, каквото е изискването на пар. 1, ал. 1 от ДР от предварителния договор. Нещо повече, от приетите писмени доказателства може да се заключи, че ответникът като акционер в „Агро дийлинг“ ЕАД има практика да води писмена кореспонденция, както и да участва в изготвянето на проект за предварителен договор относно покупко-продажбата на притежаваните от него акции от капитала на „Агро дийлинг“ ЕАД, а в настоящия процес липсват ангажирани такива по отношение твърдяната от него облигационна връзка с ищеца.

Доколкото ответникът твърди, че между страните по делото е налице сключен договор за покупко-продажба на акции от капитала на „Агро дийлинг ЕАД“, то в негова тежест е да докаже именно сключването на този договор, с посочените от него параметри – 100 % от акциите на дружеството „Агро дийлинг ЕАД“, цена 3 250 000 лева, срок за плащане на цената в пълен размер – края на месец септември 2016 г. Ответното дружество е въвело

твърдения, че исковата сума има характер на задатък, поради което и с писмото 09.07.2019 г. е уведомило ищеца, че задържа задатъка поради неизпълнение от страна на ищеца да заплати остатъка от продажната цена в срока по договора – м.09.2016 г. Като взе предвид събраните писмени доказателства, въззивната инстанция намира, че ответникът не проведе доказване относно факта, за който носи доказателствена тежест – че исковата сума е дадена на основание договор за покупко-продажба на акции – 100 % на „Агро дийлинг“ ЕАД, при уговорена цена от 3 250 000 лева и срок за плащане – края на месец септември 2016 г. Договорът за продажба на поименни налични акции се сключва с постигането на съгласие по съществените условия на сделката – предмет и цена, като за същия не е предвидена определена форма за действителност. От момента на постигане на съгласие настъпва окончателната облигационна обвързаност на страните – за прехвърляне на акции и съответно плащането им. Законодателят е предвидил специален способ за прехвърлянето на поименни акции чрез джиро, което е продиктувано от спецификата им на ценни книги на заповед, но прехвърлянето с джиро е действие, последващо договора за продажбата им и е относимо единствено към транслативния му ефект, т.е. не е част от фактическия състав на договора за продажба на акции. В този смисъл и решение № 222 от 16.01.2014 г. по т.д. № 708/2012 г., ТК, II ТО на ВКС. В случая, ответникът не установи сключването на твърдения от него договор за покупко-продажба на акции с ищеца при посочените параметри. На следващо място, видно от приложеното платежно нареждане по делото, на 30.07.2014 г. ищецът „Ксара Трейдинг“ ЕООД е превел по сметката на ответника „Вентчър Екуити България“ ЕАД процесната сума в размер на 123 359,16 лева с вписано основание на превода - „задатък за покупка на акции/зеделска земя от Агро дийлинг ЕАД“. Следва да се посочи, че ответникът не проведе доказване и за наличие на сключен договор за покупко-продажба на зеделска земя, по който да е заплатена процесната сума като задатък. Прехвърлянето на собствеността върху зеделска земя става по силата на писмен договор в нотариална форма, като сделката има вещно-прехвърлителен ефект и при сключването ѝ се прехвърля правото на собственост върху недвижимия имот. По делото не са ангажирани писмени доказателства относно сключването на договор за продажба на зеделска земя, нито са представени доказателства за сключването на предварителен

договор за продажба на земеделска земя, от който да е видно какви са параметрите на бъдещата сделка между страните по делото. Ето защо и с оглед на последиците от разпределението на доказателствената тежест в процеса, Апелативен съд – София приема за недоказани твърденията на ответника, че исковата сума е преведена по договор за покупко-продажба на акции или на земеделска земя.

В приложеното кредитно нареждане от 30.07.2014 г. е вписано като основание за превода „зadatък за покупка на акции/земеделска земя от „Агро дийлинг ЕАД“. Функциите на задатъка по дефиниция са потвърдителна и обезпечителна – служи като доказателство за сключването на договора и гарантира изпълнението на задълженията на страните посредством предвидената възможност неизправната страна да изгуби задатъка, съответно дължи връщането му в двоен размер. От предвидените в чл. 93, ал. 2 от ЗЗД последици на неизпълнението при уговорен задатък се извлича и обезщетителната му функция, тъй като той служи и като предварително и общо определяне на обезщетението, на което кредиторът ще има право в случай на неизпълнение. Наред с тези функции следва да се посочи, че задатъкът по своята правна същност представлява един по-опростен от предвидения в чл. 87, ал. 1 от ЗЗД способ за извънсъдебно прекратяване на договора, т.к. уговорката за задатък освобождава изправната страна от необходимостта да спазва реда по чл. 87, ал. 1 от ЗЗД. (Така и решение № 474/13.07.2010 г. по гр.д. № 457/2009 г. на ВКС, IV ГО; решение № 11/27.06.2016 г. по т.д. № 3568/2014 г. на ВКС, ТК, I т.о.; решение № 85/04.07.2018 г. по гр.д. № 4262/2017 г., ГК, III ГО на ВКС и др.). Въззивната инстанция не споделя направеното от жалбоподателя тълкуване на разпоредбата на чл. 93, ал. 1 от ЗЗД, а именно, че същата урежда законова презумпция за наличие на сключен договор между страните при посочване на основание „зadatък“ в кредитното нареждане на процесната сума, която презумпция го освобождава от доказателствената тежест за наличие на облигация. Наличието на такава презумпция би създавало правна несигурност в гражданския и търговския оборот предвид това, че всеки би могъл да бъде обвързан с права и задължения против собствената му воля. Неоснователен се явява и доводът, развит във въззивната жалба за приложимост на разпоредбата на чл. 292, ал. 1 от ТЗ (*Предложението до търговец, с когото предложителят е в трайни търговски отношения, се смята за прието, ако*

не бъде отхвърлено веднага). Заверяването на сметката на ответника с исковата сума и посочването на основание за извършеното плащане „задатък за покупка на акции/земяделски земи от Агро дийлинг ЕАД“ само по себе си не представлява годно предложение за сключване на търговска сделка, а и по делото липсват доказателства в подкрепа на това, че страните са били в трайни търговски отношения с предмет такъв вид сделки. Освен това, ответникът не е провел пълно и главно доказване относно конкретните елементи на това предложение, за да се приеме, че сделката е сключена чрез мълчание, равнозначно на приемане, съобразно чл. 292, ал. 1 от ТЗ.

Страните по делото твърдят, че са водили преговори помежду си за сключване на договор за покупка на акции, притежавани от ответника, от капитала на трето за спора юридическо лице, поради което съдът приема това обстоятелство за безспорно установено. Преддоговорните отношения между страните могат да преминат през различни етапи, предхождащи сключването на предварителен договор или окончателен такъв. Поради това няма пречка в рамките на тези преддоговорни отношения страните да сключат и други съглашения - също с организационен и подготвителен характер, но не пряко спрямо окончателния договор, а спрямо следващ етап от преговорите между тях или спрямо сключването на предварителен договор - да си обещаят, че преговорите ще продължат или че ще сключат помежду си предварителен договор след определен срок от време и/или при определени условия, т. е. - да поемат насрещни задължения за това. **Тези съглашения, също имат договорен характер (чл. 8 от ЗЗД), като не е необходимо те да имат съдържанието на чл. 19, ал. 2 от ЗЗД, тъй като не са предварителни договори - достатъчно е в тях ясно да е изразена взаимната насрещна воля на страните, респ. - те да са поели насрещни задължения да продължат преговорите или да сключат предварителен договор в определен срок, при определени условия и пр.** Няма никаква пречка в закона изпълнението и на такива договорни задължения, произтичащи от такива споразумения с организационен и подготвителен характер, включително - с оглед сключването на предварителен договор, **да бъдат обезпечени с уговорени от страните неустойка, задатък или отметнина.** Когато страните по такова съглашение си обещаят с него - задължат се да сключат предварителен или окончателен договор и уговорят, че едната страна предава на другата определена парична сума (**включително и като авансово**

плащане на част от цената от страна на купувача), която да служи и като обезпечение за изпълнението на поетото задължение за сключване на договор (а често - и на други задължения по съглашението), вкл. и да служи като обезщетение при неизпълнение на това задължение и/или при отмятане от него - в зависимост от конкретната уговорка (която, както и цялото съглашение, подлежат на тълкуване съгласно чл. 20 от ЗЗД), тя може да има функциите, както на задатък, така и на отметнина, които са уредени с диспозитивните правни норми, съответно - на чл. 93 от ЗЗД и на чл. 308 от ТЗ. (Така и решение № 148/30.06.2014 г. по гр.д. № 5698/2013 г., ГК, IV г.о. на ВКС).

Предвид горното разрешение, следва да се отбележи, че в настоящия процес не се установи наличието на съглашение, сключено по повод преддоговорните отношения на страните по делото, още по-малко се проведе доказване относно параметрите на такова – определен срок, цена, определени условия, насрещни задължения, поради което и не може да се придаде характера на задатък на процесната сума, независимо от въведените твърдения в исковата молба и отговора на исковата молба. По същите мотиви е неоснователно евентуално заявеното възражение, че претендираната сума има характер на отметнина по чл. 308 от ТЗ. При уговорка за отметнина правото принадлежи на всяка от страните по договора или съглашението в преддоговорния етап до започване на изпълнението. Предоставената възможност за едностранно прекратяване на договора, свързана със заплащане или със загуба на дадената отметнина съгласно чл. 308 ТЗ, може да се упражни от всяка от страните без значение дали същата е изправна или неизправна по отношение на поетите с договора задължения, но до започване на изпълнението. (Така и решение № 39/15.05.2014 г. по т.д. № 1061/2013 г., ТК, I т.о. на ВКС). При уговорка за задатък правото на отказ принадлежи на изправната по договора страна. Липсата на данни досежно постигнато съглашение между страните за покупко-продажбата на акции от капитала на „Агро дийлинг“ ЕАД възпрепятства преценката на съда за това какъв характер има исковата сума, респективно коя страна е изправна и какви права може да почерпи от поведението си.

В заключение, следва да се отбележи, че по иска с правно основание чл. 55, ал.1, предл. 2- ро от ЗЗД в тежест на ответника и жалбоподател във въззивното производство бе да проведе пълно и главно доказване относно

основанието и неговото осъществяване, а именно - сключването на договор за покупко-продажба на акции от капитала на „Агро дийлинг“ ЕАД, притежавани от „Вентчър Екуити България“ ЕАД или сключването на договор за покупко-продажба на земеделски земи, и основанието му да задържи исковата сума. Доказване в тази насока не е проведено и съобразно последиците от разпределената доказателствена тежест в процеса, следва въззивната жалба да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение потвърдено като правилно.

Доколкото е уважен предявеният главен иск, то не са се породили процесуалните предпоставки за разглеждане на така предявения евентуален иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 -во ЗЗД, поради което същият следва да се остави без разглеждане.

При този изход на спора разноси се следват на въззиваемата страна на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК. Съобразно представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК страната е сторила разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 4 800 лева, като същите следва да се присъдят в пълен размер.

Воден от горното съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260670 от дата 23.04.2021 г. по т. д. № 2480/2019 г. по описа на Софийски градски съд, с което е осъдено „Вентчър Екуити България“ ЕАД, ЕИК 200355640, адрес: гр. София, ул. „Патриарх Евтимий“ 22, ет. 1, съдебен адрес: гр. ***, ул. „****“ 5, ет. 2, АД „С. и съдружници“ да заплати на „Ксара трейдинг“ ЕООД, ЕИК: 103557176, адрес: гр. Варна, ж.к. Трошево, бл. 55, вх. 3, ет. 1, ап. 4, съдебен адрес: гр. ***, ул. „****“ 36, ет. 1, ап. 6 по иск с правно основание чл. 55, ал.1, предложение 2-ро от ЗЗД сумата от 123 359,16 лева - дадена на неосъществено основание във връзка с неключен договор между страните, заедно със законната лихва от 31.07.2019 г. до окончателното изплащане на сумата и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 9 734,37 лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА „Вентчър Екуити България“ ЕАД, ЕИК 200355640, адрес: гр. София, ул. „Патриарх Евтимий“ 22, ет. 1, съдебен адрес: гр. ***, ул. „****“ 5, ет. 2, АД „С. и съдружници“ да заплати на „Ксара трейдинг“ ЕООД, ЕИК: 103557176, адрес: гр. Варна, ж.к. Трошево, бл. 55, вх. 3, ет. 1, ап. 4, съдебен адрес: гр. ***, ул. „****“ 36, ет. 1, ап. 6, сумата от 4 800 лева /четири хиляди и осемстотин лева/ - разноси пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

касационен съд в едномесечен срок от връчването му при условията на чл. 280, ал. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____